

Pater Toon Tanghe: "De vakantie is er!"

Nog een paar weken en het wordt hier rustiger. De schooljeugd zal er niet meer zijn, toch niet als leerlingen. Andere activiteiten zullen wel georganiseerd worden. Wij zullen het ook wat rustiger doen, in afwachting van mijn overvliegen voor een medische controle in Vlaanderen.

Een belangrijke periode voor de parochie krijgt nu ook zijn bekroning. De mandaten van alle leiders van basiscommuniteiten, de commissies en bestuur van bewegingen worden hernieuwd. De parochieraad met zijn kern moet ook vernieuwing krijgen... dat gebeurt in alle parochie van het aartsbisdom. Om de consultatie goed te laten verlopen, was een degelijke voorbereiding nodig. Twee weken intense vorming samen en in aparte groepen, bracht voor ons veel werk mee. Alles is goed verlopen en nu kunnen wij, de pastorale raad (leken en priesters) een keuze doen van mensen die de toekomst van de parochie zullen helpen maken.

Vakantie voor de mensen!

Het leven gaat verder zijn gewone gang. Een verschil, de kinderen zijn thuis en dat brengt wel wat verandering in het gezinsleven... ons vakantie-pastoraal probeert daarop in te spelen. Voor vele gezinnen, vooral voor de vrouwen is er weinig verschil tussen een vakantiedag en een gewone normale dag. Voor velen is het elke dag zoeken om te overleven.

Ik rijd hier niet meer per auto, niet dat ik het niet wil, maar eerder omdat het onmogelijk geworden is voor ouderen zoals ik. Zich verplaatsen in stad is een kruisweg, met meerdere staties... . Duizenden niet gedisciplineerde taximoto's, en tussenin brutale minibussen, zijn een voortdurend gevaar. Een verkeersopstopping (stilstaand verkeer) van enkel maar een half uur is voor een chauffeur een geschenk. Ik heb een chauffeur, die me helpt als ik naar stad moet... hij kent, als ervaren taximan, al de trucs van het vervoer en ook van de corrupte verkeerspolitie... met hem ben ik gerust en krijg ik de gelegenheid om Kinshasa met veel geduld te bekijken.

De wegen zijn vervuild met putten en plassen, maar nog meer met publiciteitsaffiches. Een panorama van publiciteits-affiches glijden langzaam voorbij de passagiers in de wagens. Zo kijken ze naar grote afbeeldingen van "de" président, ook van politici die de visie van de president bijtreden, ook vele publiciteit voor gebed 's en mirakelsessies georganiseerd door charismatische Pinkster-kerken, met foto's van goed aangeklede mirakel-makers, de één groter dan de andere, maar ze beloven allemaal welstand en voorspoed. Ook fantastisch grote reclameborden voor schoonheidsproducten met sensueel starende mannequins.

Dat krijg ik als tijdsverdrijving tijdens mijn verplaatsingen naar stad. Ook de gewone man moet dat allemaal zien en slikken... en de zwaksten slikken... De arme die ziek is en geen middelen heeft, gaat naar de gebedsleiders, die duivels uitdrijven. Ziek vallen is het ergste dat je kan overkomen. Onwetendheid stuurt zieken en andere mensen die mislukkingen kennen, naar die gebed sessies, waar tegen vergoeding, de oorzaak van ziekte en tegenslag gevonden moet worden. Hun laatste centjes en soms nog meer moet dan voor een mirakel zorgen.

Vele van onze politiciërs bidden in zo'n pinksterkerken... Ze ondergaan de "zielekuur" (cure d'âme) een soort biecht bij de leider en alles is vergeven en vergeten, witgewassen. Onrecht, corruptie, diefstal... worden gewoon witgewassen en vragen geen herstel.

Elke maandag, met een vijftien deelnemers, komen wij samen om de teksten van de Schrift van volgende zondag te delen. We zoeken samen in die lezingen naar de boodschap voor vandaag.

.Het samen delen van inspiraties duwt ons met ons neus op een werkelijkheid die niet zo rooskleurig is. Deze week was ik fel getroffen door de eerste lezing van de profeet Jeremia. Hij is ontdaan en verdrietig over het gedrag van het volk. Plechtig, en zelfs bij decreet, verklaart men dat alles goed gaat: *"Het gaat zeer goed... maar er niets dat goed gaat"* zegt de profeet (Jr 6,11)! Hij krijgt ontzettend veel tegenkanten van hogerhand en ook van het volk. Hij probeerde de bevolking van zijn tijd, bewust te maken dat het zo niet kan blijven duren, dat zij wakker moeten worden en hun ogen opentrekken, om de realiteit in waarheid te ontdekken en oplossingen te zoeken.

Dat doet de Kerk in Congo ook: mensen wakker schudden door onrecht, onvrede, onveiligheid, corruptie bekend te maken en mogelijke wegen tot oplossingen te tonen, door bezieling en actualisering van het evangelie. Dat wordt echter niet aanvaard door het regime. De Kerk wordt aangevallen en zelfs in bepaalde media-milieus vernederd en bespot, beschuldigd van partijdigheid.

Dat is nu eenmaal zo, de kerk blijft profeet en komt uit voor de waarheid... en wie voor de waarheid uitkomt, krijgt natuurlijk veel tegenwind.

Morgen beginnen de "jeux olympique de la francophonie". Het regime maakt er een erezaak van om alles ordentelijk te laten verlopen. De verkeersproblemen zullen er wel niet mee verbeteren. Enkele duizenden bezoekers en atleten zijn op de campus van de universiteit geloged en die moeten elke dag naar de binnenstad waar de spelen doorgaan. Best niet naar stad voor de duur van die spelen...maar de mensen moeten wel... ze moeten toch leven...

De werken aan onze nieuwe kerk gaan vooruit. Het hoogkoor is bijna af. Nu nog een grootse campagne om geld bijeen te brengen voor het dak (de offerte geeft iets meer dan 55000 \$) en hopen maar dat het meevalt. We hopen met kerstmis onder dak te zitten.

De bouwwerken van de school in Menkao, liggen stil. We wachten op de tweede schijf van de Provincie West Vlaanderen.

Nog een mooi verlof voor iedereen, thuis of op reis. Geniet ervan! En dat God jullie allemaal zegene en beware...

Toon Tanghe cism
Kinshasa
toon.tanghe@yahoo.com